

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 800/2006**z dnia 30 maja 2006 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem na przywóz młodych byków opasowych
(od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Harmonogram CXL Światowej Organizacji Handlu (WTO) wymaga od Wspólnoty otwarcia rocznego kontyngentu taryfowego na przywóz 169 000 sztuk młodych byków opasowych. Jednakże w wyniku negocjacji, które doprowadziły do zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994 ⁽²⁾, zatwierdzonego decyzją Rady (WE) nr 2006/333/WE ⁽³⁾, Wspólnota zobowiązała się do włączenia do swojego harmonogramu w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich zwiększenia tego kontyngentu taryfowego na przywóz.
- (2) Właściwym jest ustanowienie w szczegółowych zasadach zarządzania tym kontyngentem taryfowym, iż ilość do wykorzystania w okresie od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. należy rozłożyć na cały rok w sposób odpowiedni w rozumieniu art. 32 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
- (3) Ze względu na zbliżające się wejście w życie traktatu o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 39 wspomnianego traktatu, oraz w celu umożliwienia podmiotom gospodarczym z tych państw skorzystania z tego kontyngentu z dniem ich przystąpienia, okres kontyngentu należy podzielić na dwa podokresy, a ilość do wykorzystania w ramach tego kontyngentu rozłożyć na te okresy, biorąc pod uwagę tradycyjne modele wymiany handlowej między Wspólnotą a krajami dostawcami w ramach tego kontyngentu.
- (4) W celu zapewnienia równiejszego dostępu do wymienionego kontyngentu przy jednoczesnym zapewnieniu

konkurencyjności liczby zwierząt na wniosek, każdy wniosek o pozwolenie na przywóz powinien uwzględniać maksymalną i minimalną liczbę sztuk.

- (5) Aby zapobiec spekulacjom, ilości do wykorzystania w ramach kontyngentu powinny zostać udostępnione podmiotom, które mogą wykazać, że rzeczywiście zajmowały się przywozem z państw trzecich na dużą skalę. Mając to na uwadze, jak również dbając o zapewnienie skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu co najmniej 50 zwierząt w okresie od dnia 1 maja 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2006 r., zważywszy na fakt, że partię 50 zwierząt można uznać za partię opłacalną ekonomicznie.
- (6) W celu umożliwienia weryfikacji zgodności z kryteriami wnioski należy składać w państwie członkowskim, w którym dany importer jest wpisany do rejestru VAT.
- (7) W celu zapobiegania spekulacji należy odmówić dostępu do kontyngentu importerom niezajmującym się już handlem żywym bydłem w dniu 1 stycznia 2006 r., jak również należy uniemożliwić przenoszenie pozwoleń.
- (8) Należy ustanowić ilości, na które można składać wnioski o wydanie pozwolenia przyznawane po rozpatrywaniu okresie oraz, gdzie to właściwe, po zastosowaniu jednolitego współczynnika przydziału.
- (9) Instrumentami tymi powinno zarządzać się za pomocą pozwoleń na przywóz. W tym celu konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących składania wniosków oraz informacji podawanych na wnioskach i na pozwoleniach, tam gdzie to konieczne jako uzupełnienie lub odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80 ⁽⁴⁾ oraz przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 11.5.2006, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 124 z 11.5.2006, str. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).

- (10) Z doświadczenia wynika, że odpowiednie zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz pozwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w kupnie, transporcie i przywozie omawianych zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić zasadniczy wymóg w odniesieniu do zabezpieczenia pozwoleń w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽¹⁾.
- (11) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kontyngentu, nie stosuje się tolerancji, o której mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.
- (12) Stosowanie niniejszego kontyngentu taryfowego wymaga skutecznych kontroli określonych miejsc przeznaczenia przywożonych zwierząt. Zwierzęta powinny być zatem tuczone w państwie członkowskim, które wystawiło pozwolenie na przywóz.
- (13) Zabezpieczenie powinno być wniesione, aby zapewnić, że zwierzęta są tuczone przez przynajmniej 120 dni w wyznaczonych miejscach produkcji. Kwota zabezpieczenia powinna obejmować różnicę między cłem wynikającym ze Wspólnej Taryfy Celnej a obniżoną stawką celną obowiązującą w dniu dopuszczenia omawianych zwierząt do swobodnego obrotu.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się kontyngent taryfowy na 24 070 sztuk młodych byków objętych kodami 0102 90 05, 0102 90 29 lub 0102 90 49 i przeznaczonych do tuczenia we Wspólnocie, na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

Kontyngentowi taryfowemu nadaje się numer zlecenia 09.4005.

2. Cło przywozowe stosowane w ramach kontyngentu taryfowego, o którym mowa w ust. 1, wynosi 16 % *ad valorem* plus 582 EUR za tonę netto.

Stawka celna przewidziana w akapicie pierwszym jest stosowana pod warunkiem, że przywożone zwierzęta są tuczone przynajmniej przez 120 dni w państwie członkowskim, które wystawiło pozwolenie na przywóz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

3. Kontyngenty określone w ust. 1 rozłożone są w następujący sposób:

- a) 12 035 sztuk żywego bydła w okresie od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.
- b) 12 035 sztuk żywego bydła w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

4. Jeśli w ciągu okresu wymienionego w ust. 3 lit. a) ilość objęta złożonymi wnioskami o wydanie pozwolenia jest niższa niż ilość do wykorzystania w tym okresie, różnicę przypadającą na ten okres dodaje się do ilości do wykorzystania w okresie wymienionym w ust. 3 lit. b).

Artykuł 2

1. Do korzystania z kontyngentu ustanowionego w art. 1 kwalifikują się osoby fizyczne lub prawne, które w momencie składania wniosku o pozwolenie na przywóz udowodnią w stopniu wystarczającym dla właściwych władz danego państwa członkowskiego, że w okresie od dnia 1 maja 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2006 r. dokonały przywozu przynajmniej 50 sztuk zwierząt objętych kodem CN 0102 90.

Z zastrzeżeniem wejścia w życie traktatu o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii w dniu 1 stycznia 2007 r., podmioty gospodarcze z tych państw mogą ubiegać się o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ilości do wykorzystania w drugim podokresie tego kontyngentu zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. b), pod warunkiem, że w okresie od dnia 1 maja 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2006 r. dokonały przywozu przynajmniej 50 sztuk zwierząt objętych kodem CN 0102 90.

Wnioskodawcy muszą figurować w krajowym rejestrze podatników VAT.

2. Dowód przywozu jest dostarczany wyłącznie za pośrednictwem dokumentów celnych dopuszczających do swobodnego obrotu, należycie poświadczonych przez władze celne oraz wskazujących na danego wnioskodawcę jako na odbiorcę.

Państwa członkowskie mogą przyjmować kopie dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym, których zgodność z oryginałem potwierdził właściwy organ. W przypadku przyjmowania takich kopii, państwa członkowskie powiadamiają o tym fakcie każdego z przedmiotowych wnioskodawców w ramach zawiadomienia, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

3. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia 2006 r. zaprzestały działalności handlowej z państwami trzecimi w sektorze wołowiny i cielęciny, nie kwalifikują się do składania wniosków.

4. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako podstawę do składania wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz można składać jedynie w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany dla celów podatku VAT.

2. Wnioski o pozwolenia na przywóz na każdy z okresów wskazanych w art. 1 ust. 3:

- a) muszą obejmować co najmniej 50 sztuk zwierząt,
- b) nie mogą obejmować więcej niż 5 % ilości do wykorzystania.

W przypadkach, w których wnioski przewyższają ilość, o której mowa w pierwszym akapicie lit. b), nadwyżka nie jest rozpatrywana.

3. Wnioski o pozwolenia na przywóz na okres wskazany w art. 1 ust. 3 lit. a) powinny zostać złożone w ciągu 10 dni roboczych następujących po dniu opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wnioski o pozwolenia na przywóz na okres wskazany w art. 1 ust. 3 lit. b) powinny zostać złożone w ciągu pierwszych 10 dni roboczych tego okresu.

4. Każdy z wnioskodawców może złożyć tylko jeden wniosek na każdy okres wskazany w art. 1 ust. 3. W przypadku złożenia przez wnioskodawcę więcej niż jednego wniosku żaden złożony przez niego wniosek nie zostanie przyjęty.

5. Po weryfikacji przedłożonych dokumentów państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do piątego dnia roboczego od terminu składania wniosków, wykaz wnioskodawców i ich adresów oraz ilości, o które wnioskuje.

Wszystkie zawiadomienia, w tym również wnioski puste, przekazywane są za pośrednictwem faksu lub e-maila z wykorzystaniem wzoru formularza z załącznika I w przypadkach, w których wnioski zostały faktycznie złożone.

Artykuł 4

1. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 3 ust. 5, Komisja decyduje w możliwie najkrótszym terminie, w jakim stopniu możliwa jest pełna realizacja wniosków.

2. Jeżeli ilości objęte wnioskami, o których mowa w art. 3, przekraczają ilości do wykorzystania w danym okresie, Komisja ustala jednolity współczynnik przydziału, który stosuje się do wnioskowanych ilości.

W przypadkach, w których zastosowanie współczynnika przydziału, o którym mowa w akapicie pierwszym, daje wynik poniżej 50 sztuk na wniosek, ilość do wykorzystania będzie

przyznana przez dane państwo członkowskie w drodze losowania uprawnień do przywozu obejmujących 50 sztuk bydła. W przypadku gdy pozostała ilość jest mniejsza niż 50 sztuk bydła, ilość ta stanowi pojedynczą partię.

3. Pozwolenia wydaje się możliwie najszybciej, pod warunkiem uzyskania decyzji Komisji o przyjęciu wniosków.

Artykuł 5

1. Pozwolenia na przywóz wydaje się na podmiot, który złożył wniosek.

2. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz zawierają następujące informacje:

- a) w polu 8, kraj pochodzenia;
- b) w polu 16, jeden lub kilka z następujących kodów Nomenklatury Scalonej: 0102 90 05, 0102 90 29 lub 0102 90 49;
- c) w polu 20, numer zlecenia kontyngentu (09.4005) oraz jedną z adnotacji określonych w załączniku II.

Artykuł 6

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia na przywóz wystawione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie podlegają przeniesieniu i nadają prawa w odniesieniu do kontyngentów taryfowych, wyłącznie jeżeli są wystawione na tę samą nazwę lub nazwisko oraz na ten sam adres, które widnieją jako dane odbiorcy w towarzyszących deklaracjach celnych dopuszczających do swobodnego obrotu.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1445/95, pozwolenia na przywóz są ważne przez okres 180 dni od dnia ich faktycznego wydania w rozumieniu art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Żadne pozwolenia na przywóz nie są ważne po dniu 30 czerwca 2007 r.

3. Zabezpieczenie w odniesieniu do pozwolenia na przywóz wynosi 15 EUR od sztuki bydła i jest wnoszone przez wnioskodawcę jednocześnie ze złożeniem wniosku o wydanie pozwolenia.

4. Wydane pozwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

5. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, od wszelkich ilości przywiezionych ponad ilość wskazaną w pozwoleniu na przywóz pobiera się pełne cło wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej obowiązującej w dniu przyjęcia deklaracji celnej o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

6. W drodze odstępstwa od przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zabezpieczenie nie jest uwalniane do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz pozwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu przedmiotowych zwierząt. Dowody te składają się co najmniej z:

- a) oryginału faktury handlowej lub jej poświadczonej kopii, sporządzonej w imieniu właściciela tytularnego przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w państwie trzecim wywozu, oraz dowodu płatności dokonanej przez właściciela tytularnego lub otwarcia przez właściciela tytularnego nieodwołalnej akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;
- b) konosamentu lub, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozu w transporcie drogowym lub powietrznym, wystawionego na posiadacza zezwolenia na przedmiotowe zwierzęta;
- c) dowodu, że towar został zgłoszony w celu dopuszczenia go do swobodnego obrotu, z zaznaczeniem nazwiska lub nazwy i adresu posiadacza jako odbiorcy.

Artykuł 7

1. W momencie przywozu importer dostarcza dowód na to, że:

- a) przekazał pisemne zobowiązanie do informowania w terminie jednego miesiąca właściwego organu państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie, o gospodarstwie lub gospodarstwach, w których ma być tuczone młode bydło;
- b) złożył zabezpieczenie w kwocie ustanowionej dla każdego kwalifikującego się kodu CN z załącznika III do właściwego organu państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie. Tuczenie przywożonych zwierząt w tym państwie członkowskim przez okres przynajmniej 120 dni od daty przyjęcia zgłoszenia celnego dopuszczającego do swobodnego obrotu jest wymogiem podstawowym w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

2. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, zabezpieczenie określone w ust. 1 lit. b) jest uwalniane tylko wtedy, gdy

właściwemu organowi państwa członkowskiego dostarczony jest dowód na to, że młode bydło:

- a) zostało utuczone w gospodarstwie lub gospodarstwach wymienionych zgodnie z ust. 1
- b) nie zostało poddane ubojowi przed upływem terminu 120 dni od daty przywozu; lub
- c) zostało poddane ubojowi z powodów zdrowotnych lub padło w wyniku choroby lub wypadku przed upływem tego terminu.

Zabezpieczenie jest zwalniane niezwłocznie po dostarczeniu takiego dowodu.

Jednakże w przypadku, gdy termin określony w ust. 1 lit. a) nie został dotrzymany, zabezpieczenie, które ma być zwolnione, jest obniżane o:

- 15 %, oraz o
- 2 % pozostałej kwoty za każdy dzień, o który został przekroczony ten termin.

Kwoty, które nie są uwolnione, ulegają przepadkowi i są zatrzymywane jako opłaty celne.

3. Jeżeli dowód określony w ust. 2 nie zostanie dostarczony w terminie 180 dni od daty przywozu, zabezpieczenie ulega przepadkowi i jest zatrzymywane jako opłata celna.

Jednakże jeśli taki dowód nie zostanie dostarczony w terminie 180 dni przewidzianych w akapicie pierwszym, lecz jest wystawiony w terminie sześciu miesięcy po tym okresie, kwota utracona, pomniejszona o 15 % zabezpieczenia, jest wypłacana.

Artykuł 8

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stosuje się rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1445/95.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

Faks KE: (32 2) 292 17 34

E-mail: AGRI-IMP-BOVINE@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 800/2006

Zlecenie nr: 09.4005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH DG ROLNICTWO D.2 – WPROWADZANIE ŚRODKÓW RYNKOWYCH

WNIOSEK O POZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Data: Okres kontyngentu:

Państwo członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwisko/nazwa i adres)	Ilość (sztuk)
Razem		

⁽¹⁾ Numeracja ciągła.

⁽²⁾ Oznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit drugi.

Państwo członkowskie: Faks:

..... Tel.:

..... E-mail:

ZAŁĄCZNIK II

Adnotacje określone w art. 5 ust. 2 lit. c)

- w języku hiszpańskim: „Bovinos machos vivos de peso vivo inferior o igual a 300 kg [Reglamento (CE) n° 800/2006]”
- w języku czeskim: „Živí býci s živou váhou nepřevyšující 300 kg na kus, na výkrm (Nařízení (ES) č. 800/2006)”
- w języku duńskim: „Levende ungtyre til opfedning, med en levende vægt på ikke over 300 kg pr. dyr (forordning (EF) nr. 800/2006)”
- w języku niemieckim: „Lebende männliche Rinder mit einem Gewicht von höchstens 300 kg je Tier, zur Mast bestimmt (Verordnung (EG) Nr. 800/2006)”
- w języku estońskim: „Elusad isasveised elusmassiga kuni 300 kg, nuumamiseks (mäarus (EÜ) nr 800/2006)”
- w języku greckim: „Ζώντα βοοειδή με βάρος ζώντος που δεν υπερβαίνει τα 300 kg ανά κεφαλή, προς πάχυνση [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/2006]”
- w jęz. angielskim: „Live male bovine animals of a live weight not exceeding 300 kg per head, for fattening (Regulation (EC) No 800/2006)”
- w języku francuskim: „Bovins mâles vivants d'un poids vif inférieur ou égal à 300 kg par tête, destinés à l'engraissement [Règlement (CE) n° 800/2006]”
- w języku włoskim: „Bovini maschi vivi di peso vivo non superiore a 300 kg per capo, destinati all'ingrasso [regolamento (CE) n. 800/2006]”
- w języku łotewskim: „Jaunbulli nobarošanai, kuru dzīvsvars nepārsniedz 300 kg (Regula (EK) Nr. 800/2006)”
- w języku litewskim: „Penėjimui skirti gyvi jaučiai, kurių vieno galvijo gyvasis svoris yra ne didesnis kaip 300 kg (Reglamentas (EB) Nr. 800/2006)”
- w języku węgierskim: „Legfeljebb 300 kg egyedi élőtömégű élő hím szarvasmarhaféle, hizlalás céljára (800/2006/EK rendelet)”
- w języku niderlandzkim: „Levende mannelijke mestrunderen met een gewicht van niet meer dan 300 kg per dier (Verordening (EG) nr. 800/2006)”
- w języku polskim: „Żywe młode byki o żywej wadze nieprzekraczającej 300 kg za sztukę bydła, opasowe (rozporządzenie (WE) nr 800/2006)”
- w języku portugalskim: „Bovinos machos vivos com peso vivo inferior ou igual a 300 kg por cabeça, para engorda [Reglamento (CE) n.º 800/2006]”
- w jęz. słowackim: „Živé mladé býčky, ktorých živá hmotnosť nepresahuje 300 kg na kus, určené na výkrm [nariadenie (ES) č. 800/2006]”
- w jęz. słoweńskim: „Živo moško govedo za pitanje, katerega živa teža ne presega 300 kg na glavo (Uredba (ES) št. 800/2006)”
- w języku fińskim: „Lihotettaviksi tarkoitettuja eläviä urospuolisia nautaeläimiä, elopaino enintään 300 kg/eläin (asetus (EY) N:o 800/2006)”
- w języku szwedzkim: „Levande handjur av nötkreatur som väger högst 300 kg, för gödning (förordning (EG) nr 800/2006)”

ZAŁĄCZNIK III

KWOTY ZABEZPIECZEŃ

Byki opasowe (Kod CN)	Kwota (EUR) za sztukę bydła
0102 90 05	28
0102 90 29	56
0102 90 49	105